

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης του Aarhus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και στην πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα

[COM(2003) 622 τελικό — 2003/0242 (COD)]

(2004/C 117/13)

Στις 7 Νοεμβρίου 2003, και σύμφωνα με το άρθρο 175, παράγραφος 1 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την ανωτέρω πρόταση.

Το ειδικευμένο τμήμα «Γεωργία, ανάπτυξη της υπαίθρου, περιβάλλον», στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών της ΕΟΚΕ, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 4 Μαρτίου 2004, με βάση εισηγητική έκθεση της κας SANCHEZ MIGUEL.

Κατά την 408η σύνοδο ολομέλειας της 28ης και 29ης Απριλίου 2004 (συνεδρίαση της 29ης Απριλίου 2004), η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε με 68 ψήφους υπέρ, 6 κατά και 7 αποχές την ακόλουθη γνωμοδότηση:

1. Εισαγωγή

1.1. Η περιβαλλοντική πολιτική της ΕΕ, έτσι όπως αναφέρεται στο άρθρο 6 της ΣΕΚ και, ειδικότερα, ο κοινοτικός στόχος για προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης καθιστούν αναγκαίο να αισθάνονται οι ευρωπαίοι πολίτες ότι τους αφορά άμεσα οτιδήποτε σχετίζεται με τη γνώση της πολιτικής αυτής και ότι συμμετέχουν ενεργά στην εφαρμογή της. Προς το σκοπό αυτό, η ΓΔ Περιβάλλοντος προήγαγε, με διάφορους μηχανισμούς, ρυθμιστικές διατάξεις, ανακοινώσεις, διασκέψεις κ.λπ. την ενημέρωση και συμμετοχή όλων των εμπλεκομένων στην πολιτική αυτή.

1.2. Τα μέχρι σήμερα χρησιμοποιούμενα μέσα επικεντρώνονταν στη θέσπιση κανόνων για την ενημέρωση και συμμετοχή των πολιτών και, σε μικρότερο βαθμό, κανόνων πρόσβασης στη δικαιοσύνη σε σχέση με τις διατάξεις που ρυθμίζουν τα διάφορα ζητήματα της περιβαλλοντικής πολιτικής.

1.3. Το άρθρο 175.1 ΣΕΚ εκχωρεί στην Επιτροπή αρμοδιότητα για την υιοθέτηση μέτρων που να εξασφαλίζουν τους στόχους της περιβαλλοντικής πολιτικής. Υπό την έννοια αυτήν, νοείται ότι πρέπει να ρυθμίζεται μια συμμετοχή των πολιτών που θα προωθεί και θα βελτιώνει την προστασία του περιβάλλοντος. Επισημαίνεται ότι ο μηχανισμός αυτός της ενημέρωσης και διαβούλευσης εφαρμόζεται ήδη σε άλλες κοινοτικές πολιτικές, και ιδιαίτερα στην ΚΓΠ και στη βιομηχανική πολιτική. Λόγω της επίδρασης που έχουν οι πολιτικές αυτές επί της βιώσιμης ανάπτυξης, η γνώση και η διαφάνεια ως προς την εφαρμογή τους πρέπει να αποφεύκονται να επεκτείνονται πέρα από τους άμεσα ενδιαφερόμενους, μέσω της παροχής ενημέρωσης προς όλους τους πολίτες.

1.4. Οι διατάξεις που, μέχρι σήμερα, ανέπτυξαν την ενημέρωση και τη συμμετοχή των πολιτών για περιβαλλοντικά θέματα είναι οι εξής:

— κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής⁽¹⁾,

— οδηγία 2003/4/ΕΚ για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες⁽²⁾,

— οδηγία 2003/35/ΕΚ σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον⁽³⁾.

1.5. Η υπογραφή, το 1998, εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Σύμβασης σχετικά με την πρόσβαση στην πληροφόρηση, τη συμμετοχή του κοινού στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (Σύμβαση του Aarhus) επιβεβαιώνει εκ νέου το στόχο να διεκρινθεί η εμπλοκή του ευρωπαϊκού πληθυσμού στα περιβαλλοντικά θέματα, προκειμένου να επιτευχθεί η ευρύτερη συμμετοχή του στη διατήρηση και την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και, με τον τρόπο αυτόν, να έχει επίδραση επί της βιώσιμης ανάπτυξης του ευρωπαϊκού χώρου.

1.6. Η ισχύουσα σήμερα νομική κατάσταση, επειδή η Σύμβαση του Aarhus δεν έχει επικυρωθεί από όλα τα κράτη μέλη⁽⁴⁾, απαιτεί την ανάληψη δράσεων προς δύο κατευθύνσεις. Κατά πρώτο λόγο, να θεσπιστεί νομοθετικό μέσον, κανονισμός, που θα επιτρέπει την πλήρη εφαρμογή των απαιτήσεων της Σύμβασης στα θεσμικά όργανα και τους φορείς της Κοινότητας όσον αφορά την πρόσβαση στην ενημέρωση, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη. Κατά δεύτερο λόγο, να συμπληρωθούν οι διατάξεις που απευθύνονται στα κράτη μέλη, μέσω πρότασης Οδηγίας, στην οποία απομένει πλέον μόνο να ενσωματωθεί η πτυχή εκείνη που αφορά την πρόσβαση στη δικαιοσύνη.

⁽¹⁾ ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43. Επιπλέον, υιοθετήθηκε ανακοίνωση της Επιτροπής «Προς ενίσχυση της διαβούλευσης και του διαλόγου — Γενικές αρχές και ελάχιστες προδιαγραφές για τη διαβούλευση των ενδιαφερομένων μερών από την Επιτροπή» COM(2002) 704 τελικό, 11.12.2002.

⁽²⁾ ΕΕ L 41 της 14.2.2003, σ. 26.

⁽³⁾ ΕΕ L 156 της 25.6.2003, σ. 17.

⁽⁴⁾ Τη σύμβαση έχουν επικυρώσει οι εξής χώρες: Πορτογαλία, Βέλγιο, Γαλλία, Ιταλία και Δανία.

2. Περιεχόμενο της πρότασης κανονισμού

2.1. Στόχος του κανονισμού είναι η εφαρμογή του περιεχομένου της Σύμβασης του Aarhus μέσω της καθιέρωσης στους αρμόδιους οργανισμούς της ΕΕ των αναγκαίων απαιτήσεων για την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα. Για το σκοπό αυτόν, ορίζονται όλες οι έννοιες που χρησιμεύουν για να προσδιοριστεί το αντικείμενο της ρύθμισης, καθώς και οι οργανισμοί αναφοράς που θα υπόκεινται στις υποχρεώσεις που εκτίθενται εδώ. Είναι σημαντικό να επισημανθεί ότι, μεταξύ των ορισμών, δίδεται κι εκείνος του περιβαλλοντικού δικαίου.

2.2. Η πρόσβαση στις πληροφορίες σχετικά με το περιβάλλον, η οποία ρυθμίζεται στα άρθρα 3 έως 7, ενσωματώνει το περιεχόμενο του κανονισμού 1049/2001, το οποίο όμως επεκτείνεται και στους λοιπούς οργανισμούς που επιτελούν, εντός της ΕΕ, περιβαλλοντικό έργο, και όχι μόνο στο Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Η ενημέρωση για περιβαλλοντικά θέματα διαμορφώνεται ως επιβολή στους διάφορους οργανισμούς με σχετικές αρμοδιότητες της υποχρέωσης να εξασφαλίσουν τα πλέον πρόσφορα μέσα για την παροχή πληροφοριών, καθώς και για τη διαρκή ενημέρωση των πληροφοριών αυτών μέσω οιασδήποτε διαθέσιμου μέσου επικοινωνίας, με προτίμηση στα δημόσια μέσα τηλεπικοινωνιών. Κατ' αυτόν τον τρόπο, θα καταστεί δυνατή η έγκαιρη παροχή επαρκούς πληροφόρησης στους ενδιαφερομένους. Όλες οι πληροφορίες που τίθενται στη διάθεση του κοινού θα πρέπει να εξασφαλιζονται:

- την ποιότητα των πληροφοριών, καθώς και τη διαρκή ενημέρωσή τους,
- την πρόσβαση των ενδιαφερομένων στις πληροφορίες, κατά τρόπο ώστε οι σχετικές αιτήσεις να ικανοποιούνται με ταχύτητα,
- τη συνεργασία μεταξύ όλων των αρμοδίων για την πληροφόρηση αρχών, σε περιπτώσεις άμεσης απειλής για το περιβάλλον.

2.3. Η συμμετοχή του κοινού, έτσι όπως περιγράφεται στο άρθρο 8, καθορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες το κοινό δικαιούται να συμμετάσχει στην προετοιμασία περιβαλλοντικών σχεδίων και προγραμμάτων, η κατάρτιση των οποίων πραγματοποιείται από κοινοτικό οργανισμό ή φορέα και απαιτείται από κάποια διάταξη. Καθίσταται δυνατή η συμμετοχή του κοινού και των περιβαλλοντικών οργανώσεων στα αρχικά στάδια, πριν από την υιοθέτηση των σχεδίων και προγραμμάτων.

2.4. Η προσφυγή στη δικαιοσύνη μπορεί να γίνει από πρόσωπα στα οποία αναγνωρίζεται το δικαίωμα του παρίστασθαι. Δηλαδή, μόνον οι οργανώσεις εκείνες οι οποίες έχουν αναγνωριστεί, σύμφωνα με τα άρθρα 12 και 13, νομιμοποιούνται να ασκήσουν προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Εντούτοις, όπως θεσπίζεται στο άρθρο 9, όπου διατηρείται η νομιμοποίηση των αναγνωρισμένων φορέων, υπάρχει το δικαίωμα υποβολής αίτησης για εσωτερική επανεξέταση των διοικητικών πράξεων των κοινοτικών οργάνων και επομένως, εάν αυτό αιτιολογείται δεόντως, θα μπορούν να αναστέλλονται όλες οι πράξεις που αντιτίθενται στο περιβαλλοντικό δίκαιο, πριν από την άσκηση της προσφυγής.

3. Γενικές παρατηρήσεις

3.1. Η ΕΟΚΕ έχει επανειλημμένως διατυπώσει την άποψη ότι το καταλληλότερο μέσον που διαθέτει η ΕΕ για την τήρηση της περιβαλλοντικής νομοθεσίας είναι η ενεργός συμμετοχή των πολιτών στην πολιτική για την αειφόρο ανάπτυξη και ότι η συμμετοχή αυτή πρέπει να διεξάγεται με διαφάνεια και με έλεγχο της τήρησης, από όλα τα μέρη, των διατάξεων που θεσπίζονται για το σκοπό αυτό, ενώ πρέπει παράλληλα να διασφαλίζεται η προστασία των απόρρη-

των πληροφοριών. Η πρόσβαση στην πληροφόρηση, η συμμετοχή στην κατάρτιση των περιβαλλοντικών σχεδίων και, κατόπιν, η πρόσβαση στη δικαιοσύνη, συνιστούν τα μέσα που θα καταστήσουν δυνατή όχι μόνο τη βελτίωση της τήρησης των νομοθετικών διατάξεων, αλλά και την αύξηση της συνειδητοποίησης και της παιδείας των πολιτών όσον αφορά τη διατήρηση και τις χρήσεις των υφιστάμενων φυσικών πόρων.

3.2. Στη νέα αυτή φάση, καθώς επικείμενη η προσχώρηση 10 νέων χωρών, είναι όντως σκόπιμη η πρόταση, εκ μέρους της Επιτροπής, των νέων αυτών εναρμονιστικών διατάξεων, πρέπει όμως να δοθεί έμφαση στην επικύρωση της Σύμβασης του Aarhus από όλες τις ευρωπαϊκές χώρες που την έχουν προσυπογράψει. Επιπροσθέτως, θα έπρεπε να επικυρωθεί και εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ώστε να διευρυνθεί το φάσμα των μέσων που διαθέτει για την προστασία του περιβάλλοντος σε παγκόσμιο επίπεδο, ειδικότερα στις Διεθνείς Συμβάσεις.

3.3. Το νέο αυτό νομικό μέσον θα συμπληρώσει την εφαρμογή του περιεχομένου της Σύμβασης του Aarhus, καθώς θα συστήσει ένα νομικό μέσον που θα απευθύνεται στις κοινοτικές αρχές. Η διασυννοιακή επίδραση πολλών από τις περιβαλλοντικές διατάξεις απαιτεί το εν λόγω νομικό μέσον, δεδομένου ότι, σε πολλές περιπτώσεις, η αρχή που θα αποφασίσει την εφαρμογή τους θα πρέπει να είναι η κοινοτική αρχή. Για το έργο αυτό, είναι σημαντικό να επισημανθεί ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος, που λειτουργεί ως κεντρική βάση πληροφόρησης και ελέγχου σχετικά με την τήρηση της περιβαλλοντικής νομοθεσίας σε ολόκληρη την ΕΕ.

3.4. Παρότι οι προτεινόμενες διατάξεις είναι θετικές, η ΕΟΚΕ κρίνει σκόπιμο να επισημανθούν και να διασαφηνιστούν ορισμένα σημεία που έχουν μεγάλη σημασία για την άριστη επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου.

3.4.1. Οι ορισμοί που περιλαμβάνονται στην πρόταση αυτή, και που προέρχονται από τη Σύμβαση του Aarhus, παρουσιάζουν ορισμένες αποκλίσεις σε σύγκριση με εκείνους της Σύμβασης: θα μπορούσαν να επισημανθούν, σχετικά, οι εξής:

3.4.1.1. Η έννοια του νομιμοποιούμενου φορέα, που θεσπίζεται και στις δύο νομοθετικές προτάσεις, δεν προβλέπεται στη Σύμβαση του Aarhus, η οποία αναφέρεται αποκλειστικά στο «ενδιαφερόμενο κοινό», και επομένως αναγνωρίζει την «ιδιότητα του ενδιαφερομένου» σε όλες τις οργανώσεις που δραστηριοποιούνται υπέρ της προστασίας του περιβάλλοντος, χωρίς να είναι απαραίτητο η εν λόγω προστασία να είναι ο «αποκλειστικός σκοπός τους», ενώ απαιτείται απλώς να εντάσσονται στα πλαίσια του νόμιμου δικαιώματος του συνεταιρίζεσθαι, όπως αναγνωρίζεται στο εκάστοτε κράτος μέλος. Κρίνεται σαφές ότι άλλες μη κερδοσκοπικές οργανώσεις, όπως συνδικάτα, οργανώσεις κοινωνικής οικονομίας, κοινωνικο-επαγγελματικές οργανώσεις, οργανώσεις καταναλωτών κ.λπ. επιτελούν σημαντικό περιβαλλοντικό έργο σε τοπικό, περιφερειακό, εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο.

3.4.1.2. Ο κανονισμός αναφέρεται στα κοινοτικά θεσμικά όργανα και φορείς με την ευρεία έννοια, παραπέμποντας στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1049/2001. Εννοείται ότι περιλαμβάνεται και η ΕΟΚΕ.

3.4.1.3. Μια σημαντική πτυχή που πρέπει να επισημανθεί είναι οι εννοιολογικές διαφοροποιήσεις στο περιεχόμενο του περιβαλλοντικού δικαίου, που οφείλονται σε γλωσσικό πρόβλημα. Η ΕΟΚΕ συνιστά να ελεγχθούν, από γλωσσικής απόψεως, ορισμένοι τίτλοι που έχουν ιδιαίτερη σημασία, όπως για παράδειγμα το στοιχείο ν). Θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη η αναγκαία εννοιολογική ταύτιση όλων των τίτλων οι οποίοι, καθώς συνιστούν ελάχιστα όρια, μπορούν να καταστήσουν δυνατή την εναρμόνιση της προστασίας του περιβάλλοντος.

3.4.2. Περιβαλλοντικές διαδικασίες. Θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι το άρθρο 9.5 της Σύμβασης του Aarhus υποχρεώνει σαφώς τα μέρη, επί του προκειμένου τους κοινοτικούς οργανισμούς, να ενημερώνουν το κοινό σχετικά με τη δυνατότητα κίνησης διαδικασίας και να θεσπίσουν κατάλληλους μηχανισμούς συνδρομής που θα καταργούν ή θα περιορίζουν τα οικονομικής ή άλλης φύσεως κωλύματα που περιορίζουν την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για θέματα περιβάλλοντος.

4. Ειδικές παρατηρήσεις

4.1. Κανονισμός για την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα

4.1.1. Η ΕΟΚΕ φρονεί ότι η πρόταση κανονισμού θα ενισχύσει τα ευρέα μέτρα που ήδη διέθετε η Επιτροπή για την υλοποίηση των περιβαλλοντικών στόχων και, ειδικότερα, πιστεύει ότι πρόκειται για το κατάλληλο νομικό μέσον για τη διευκόλυνση της πληροφόρησης, της συμμετοχής και της πρόσβασης στη δικαιοσύνη των ευρωπαίων πολιτών, μέσω των κοινωνικών, οικονομικών και περιβαλλοντικών οργανώσεών τους, έναντι των κοινοτικών οργάνων και φορέων, συμπεριλαμβανομένων των οργανισμών και των δημοσίων υπηρεσιών που έχουν ιδρυθεί από τη συνθήκη ΕΕ ή βάσει της εν λόγω συνθήκης, εκτός των περιπτώσεων στις οποίες ενεργούν κατά την άσκηση της δικαστικής ή της νομοθετικής εξουσίας, ούτως ώστε να μην είναι μόνον η Επιτροπή υπόλογος έναντι των πολιτών, αλλά όλα τα όργανα από την ευρεία έννοια, όπως αυτό θεσπίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1049/2001.

4.1.2. Ένα ζήτημα κεφαλαίωδους σημασίας είναι η εισαγωγή της έννοιας «νομιμοποιούμενοι φορείς», που θεσπίζεται όσον αφορά την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, δεδομένου ότι, για την ενημέρωση και τη συμμετοχή, παραμένει η έννοια «το κοινό», όπως και στη Σύμβαση του Aarhus. Η εισαγωγή της έννοιας αυτής μας φαίνεται κατ' αρχάς πρόσφορη: φρονούμε ότι διευκολύνει την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, καθώς οι φορείς αυτοί δεν υποχρεούνται να αποδείξουν το επαρκές συμφέρον ή να επικαλεσθούν την προσβολή δικαιώματός. Το πρόβλημα που επιθυμεί να επισημάνει η ΕΟΚΕ είναι ο περιορισμός που επέρχεται στις προϋποθέσεις για τη νομιμοποίηση των φορέων που δεν έχουν ως αποκλειστικό στόχο την προστασία του περιβάλλοντος. Από την άποψη αυτήν, θα άρμοζε περισσότερο στην ευρωπαϊκή πραγματικότητα να παρέχεται η δυνατότητα νομιμοποίησης και σε άλλες οργανώσεις, οι οποίες, πέραν άλλων κοινωνικών και οικονομικών στόχων, έχουν αρμοδιότητα για την προστασία του περιβάλλοντος.

4.1.3. Όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού στην προετοιμασία σχεδίων και προγραμμάτων, έτσι όπως αυτή ρυθμίζεται στο άρθρο 8, κατά πρώτο λόγο, η ΕΟΚΕ επαναλαμβάνει ότι μπορεί να συνεπάγεται περιορισμό η αναφορά σε ΜΚΟ που δρουν υπέρ του περιβάλ-

λοντος, η οποία, παρότι όχι τόσο περιοριστική όσο ο ορισμός του νομιμοποιούμενου φορέα, ενδέχεται ωστόσο να καταλήγει στο ίδιο αποτέλεσμα, ακόμη κι αν αυτό οφείλεται σε διαδικαστική αδράνεια. Η ΕΟΚΕ επαναλαμβάνει, και εδώ, το αίτημά της να επεκταθεί η έννοια σε όλες τις οργανώσεις που έχουν μεταξύ των στόχων τους την προστασία του περιβάλλοντος. Ακόμη, πρέπει να περιληφθεί στο περιεχόμενο του άρθρου 8 η υποχρέωση του κοινοτικού οργάνου να δημοσιοποιεί τα αποτελέσματα της συμμετοχής. Η ΕΟΚΕ συμφωνεί με την επέκταση της πρόσβασης στις πληροφορίες σχετικά με το περιβάλλον και της συμμετοχής του κοινού στη χάραξη περιβαλλοντικών σχεδίων και προγραμμάτων τα οποία καταρτίζονται από τα κοινοτικά όργανα ή φορείς, όπως προβλέπεται στη Σύμβαση του Aarhus. Προκειμένου να μπορούν αυτοί οι οργανισμοί να λειτουργούν κατά τέτοιο τρόπο ώστε να διασφαλίζεται η ουσιαστική συμμετοχή και να λαμβάνονται επαρκώς υπόψη τα αποτελέσματά της, τα κριτήρια χρηματοδότησης των δραστηριοτήτων που απαριθμούνται στο παράρτημα της Σύμβασης και οι διαβουλεύσεις σχετικά με τους ΓΤΟ και τις χημικές ουσίες πρέπει να γνωστοποιούνται πλήρως και με διαφάνεια, δεδομένης της ιδιαίτερης ευαισθησίας των πολιτών απέναντι στην περιβαλλοντική ασφάλεια και την προστασία της υγείας που σχετίζεται με τα θέματα αυτά.

4.1.4. Ο τίτλος IV, που ρυθμίζει την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για θέματα περιβάλλοντος, από την οπτική γωνία της Σύμβασης του Aarhus, παρουσιάζει μια στρέβλωση του επιδιωκόμενου στόχου, καθώς περιορίζει τους νομιμοποιούμενους φορείς, τόσο για την εσωτερική επανεξέταση των διοικητικών πράξεων, όσο και για την προσφυγή στη δικαιοσύνη. Παρότι κατανοούμε το στόχο του περιορισμού της πρότασης, για διαδικαστική απλούστευση, κρίνουμε ότι, για την επανεξέταση και για τις δικαστικές προσφυγές, εντός του κοινοτικού χώρου, θα ήταν επαρκής η απόδειξη του επαρκούς ενδιαφέροντος και της αρμοδιότητας επί του θέματος κατά την αίτηση.

4.1.5. Η ΕΟΚΕ δεν πιστεύει ότι οι αναγνωρισμένοι οργανισμοί θα πρέπει να δραστηριοποιούνται σε πολλές χώρες.

4.1.6. Στο άρθρο 12 εδάφιο δ) του κανονισμού προβλέπεται ότι ένας οργανισμός, για να αναγνωριστεί ως νομιμοποιούμενος, πρέπει να έχει πιστοποιημένη από επίσημο ελεγκτή την ετήσια κατάσταση των λογαριασμών του. Με βάση την αρχή της επικουρικότητας, θα πρέπει να επαφίεται στα κράτη μέλη η αρμοδιότητα για τον έλεγχο της τήρησης των απαιτήσεων της εθνικής λογιστικής που επιβάλλονται στους οργανισμούς αυτούς.

4.1.7. Η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι, για την μείωση του κόστους προσφυγής για την κρατική παροχή έννομης προστασίας, το κόστος αυτό θα έπρεπε να περιορίζεται ανάλογα με τα συμφέροντα που διακυβεύονται και με τις οικονομικές ενισχύσεις, όπως ορίζει η Σύμβαση του Aarhus.

Βρυξέλλες, 29 Μαρτίου 2004.

Ο Πρόεδρος

της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Roger BRIESCH